

De zin van het leven

Ik ben bezig met het lezen van een intrigerend boek van de Volkskrantjournalist Fokke Obbema: **De zin van het leven**. In 2017 krijgt hij een hartstilstand en wordt door daadkrachtig ingrijpen van zijn vrouw en daarna de medische zorg van de dood gered. Deze ervaring dat hij dieper na gaat denken over de zin van het bestaan...zeker nu hij aan den lijve heeft ondervonden dat het zomaar voorbij kan zijn. **Hij besluit om veertig mensen te interviewen: filosofen, schrijvers, biologen, kunstenaars, theologen enz.. waarbij steeds de eerste vraag is: "Wat is de zin van ons leven?"**

Het boek is door Matthijs van Nieuwkerk uitgeroepen tot de beste interviewserie van het jaar 2018.

Ik ben nu op de helft en ik geniet intens van de verschillende opvattingen. Een paar voorbeelden:

Willemijn Dicke (bestuurskundige): "De atheïst en de orthodox gelovige staan op dezelfde manier in het leven: ze laten allebei geen twijfel toe. Twijfel is voor mij heel belangrijk om liefde te zijn en liefde te doen. Dat is voor mij de zin van het leven."

Gerard Bodifée (astrofysicus): "De werkelijkheid heeft geen zin van zichzelf. Die moeten wij eraan toevoegen. De zin moet je buiten je eigen bestaan zoeken, want anders is hij begrensd tot een werkelijkheid die ophoudt met jezelf. Als het goed is om te bestaan, is het zinvol om te bestaan. Het goede staat ons te doen tegen de chaos, wreedheid, meedogenloosheid en willekeur."

Broeder Bernardus (abt): "Voor mijn gevoel wordt ons met het leven vooral ruimte geboden en daar mogen we mee aan de slag gaan. God geeft mij die ruimte...nu! Daarin wil ik de eenheid met God beleven."

Jolande Withuis (socioloog): "Er is geen zin. Wij zijn één van de miljarden organismen die leven en sterven. We zijn er gewoon. Wees blij dat het leven geen zin heeft, anders zouden er veel wegen worden afgesloten. Nu heeft leven eindeloos veel kansen."

Tijdens het schrijven van dit stuk dacht ik: "Maar wat nou als Fokke Obbema jou die vraag zou stellen...wat zou je dan antwoorden?"

Willem Lindeman: Ik geloof niet in de absolute zinloosheid en toevalligheid van het leven.

Maar ik geloof ook niet in een totaal dichtgetimmerd en vooropgezet plan. Wat ik wel geloof...wil geloven.. is een combinatie van die twee: God die, misschien wel vanuit eenzaamheid, of vanuit niet meer te stoppen expressie, zijn onvoorstelbare liefdeskracht heeft uitgedeeld in zijn schepping....wonderschoon en adembenemend...zoals, behalve in plant en dier, ook in de mens....

Monique Maarsen (vastgoedondernemer) omschrijft over die mens in het boek als volgt: **“Het is de kunst om te leren omgaan met de spanning tussen groep en individu.**

De groep: erbij horen, verbinding met anderen, samen optrekken, voor elkaar zorgen.

Het individu: Je ontplooiing, je eigen verantwoordelijkheid, je zelfliefde.

Wat die twee, groep en individu, verbindt is empathie....die je voor anderen, maar ook voor jezelf mag leren voelen...”

En daar ben je je hele leven mee bezig. Gelukkig maar!!!! En ik vind het zo geweldig dat niet alleen mensen, maar ook mijn honden mij hierbij enorm helpen. Wat leer ik veel van ze! Voor mij is de zin van het bestaan dat alles draait om de liefde...dat dat in ieder geval de bedoeling is. En liefde heeft voor mij te maken met enerzijds verbinding en bij elkaar horen en anderzijds ruimte en loslaten...zoals in het volgende gedicht:

Jij zegt dit

Ik zie dat

Jij redeneert

Ik beleef

Jij wilt resultaat

Ik zit in het proces

Jij verwerkt jezelf in stilte en geeft de eindstand

Ik verwerk mijzelf met anderen en geef tussenstanden

Als jij zeker weet dat jij het kan, ga jij ervoor

Ik ga ervoor om te kijken of ik het kan

Jij draagt het verleden met je mee

Ik heb het onder het zand begraven

Laten we elkaar laten

Leven in eigenwaarde

Dat we onszelf verlaten

Naar de ander toe

Op de middenweg

In de zin van het bestaan

Ik het water

Jij de wijn

Tot we dronken van geluk

Elkaar ontmoeten

Op de middenweg

In jou

En in mij

En dan weer liefdevol laten

Het midden weg

In de zin van het bestaan